

เทคนิคการเขียนภาพทัศนียภาพโดยการอ้างอิงจากภาพด้าน

TECHNICAL FOR PERSPECTIVE DRAWING BY SIDE REFERENCE

นายชนัส คงหิรัญ

Mr. Chanut Khonghiran

สาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน คณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์, จังหวัดนครปฐม

Interior Design Department, Faculty of Fine Arts, Bunditpattanasilpa Institute,

Nakhon Pathom

การจัดการความรู้ด้านการเรียนการสอน

ckstationpoint@gmail.com

บทสรุปผู้บริหาร

ปัจจุบันโปรแกรมสำเร็จรูปและคอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาทต่อวิชาชีพทางด้านสถาปัตยกรรมและการออกแบบเป็นอย่างมาก แต่สิ่งเหล่านั้นล้วนเป็นเพียงเครื่องมือในการถ่ายทอดความคิดของผู้ออกแบบ ในขณะที่องค์ความรู้ในเรื่องของการเขียนภาพทัศนียภาพนั้นเป็นความรู้พื้นฐานสำคัญที่ทำให้นักออกแบบสามารถถ่ายทอดแนวความคิดออกมาได้อย่างรวดเร็ว การจัดการองค์ความรู้ในเรื่องเทคนิคการเขียนภาพทัศนียภาพโดยการอ้างอิงจากภาพด้าน สำหรับนักศึกษาสถาปัตยกรรมและการออกแบบนั้นจึงช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจทางด้านหลักการ เทคนิคและวิธีการ อย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ของตนเองได้รวดเร็วยิ่งขึ้น และยังช่วยในการปรับพื้นฐานการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการงานทางด้านสถาปัตยกรรมและการออกแบบ เพื่อให้กิจกรรมการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: ทัศนียภาพ, การปรับพื้นฐาน, การจัดการองค์ความรู้, สถาปัตยกรรมและการออกแบบ

บทนำ

เทคนิคการเขียนภาพทัศนียภาพคือการเขียนภาพให้ปรากฏออกมาในลักษณะที่เหมือนการมองเห็นจริง นิยมใช้เพื่อการนำเสนอภาพจำลองของแนวความคิดในการออกแบบผลงาน (ชวลิต ดาบแก้ว, 2549) เช่นภาพงานสถาปัตยกรรม ภาพการตกแต่งภายในสำหรับงานมัณฑนศิลป์และภาพของการออกแบบผลิตภัณฑ์ โดยเทคนิคการเขียนภาพทัศนียภาพนั้น เป็นความรู้ที่เป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับผู้เรียนทางด้านสถาปัตยกรรมและการออกแบบ (นัฐประชา หงษ์สุวรรณ, 2560) เทคนิคดังกล่าวเกี่ยวข้องกับหลักการอ้างอิงทางคณิตศาสตร์การเขียนภาพทัศนียภาพให้สมจริงทั้งทางด้านขนาด ระยะและที่ว่างได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจในหลักการ เทคนิค และวิธีในการปฏิบัติจริง จึงเป็นที่มาของการ

จัดการองค์ความรู้ในเรื่อง “เทคนิคการเขียนภาพทัศนียภาพ (Perspective) โดยการอ้างอิงจากภาพด้าน” ซึ่งจัดทำโดยการถ่ายทอดจากประสบการณ์ที่เกิดจากการทำงานของผู้เขียน โดยการนำองค์ความรู้ที่ค้นพบมาวิเคราะห์ เปรียบเทียบ และศึกษาควบคู่ไปกับองค์ความรู้ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาองค์ความรู้และวิธีในการนำไปใช้ เพื่อให้ผู้ที่ทำการศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ โดยง่าย สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาชีพ ตลอดจนการนำองค์ความรู้ไปศึกษาพัฒนาและต่อยอด เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา

วิธีการดำเนินงาน

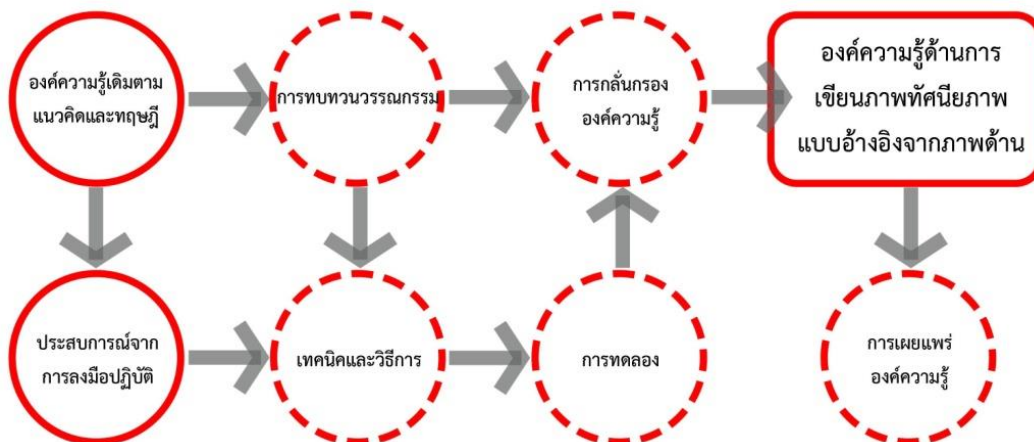
การจัดการองค์ความรู้เรื่อง “เทคนิคการเขียนภาพทัศนียภาพโดยการอ้างอิงจากภาพด้าน” มีวิธีในการดำเนินงานโดย การวิเคราะห์ประเด็นปัญหาที่เป็นอุปสรรคของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ขาดความเข้าใจที่ถูกต้องในการเขียนภาพทัศนียภาพสำหรับงานออกแบบตกแต่งภายใน ซึ่งส่งผลทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างล่าช้า เนื่องจากการเขียนภาพทัศนียภาพที่ไม่ถูกต้องส่งผลให้เกิดความผิดพลาดในการสื่อสารระหว่างอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา คณาจารย์และผู้จัดทำจึงได้สรุปแนวทางในการจัดทำจัดการองค์ความรู้ในเรื่องเทคนิคการเขียนภาพทัศนียภาพ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การค้นคว้ารวบรวมข้อมูล โดยการรวบรวมองค์ความรู้ทางด้านการเขียนภาพทัศนียภาพสำหรับงานออกแบบตกแต่งภายในจากประสบการณ์ในการทำงาน เทคนิคและวิธีการ รวมถึงข้อเสนอแนะจากคณาจารย์และผู้เชี่ยวชาญ รวมถึงการรวบรวมเอกสารทางวิชาการงานวิจัยบทความ หนังสือและตำราที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนเทคนิคและวิธีการ ในการเขียนภาพทัศนียภาพ

2. นำประเด็นในการศึกษามาหาความสัมพันธ์ การตรวจสอบทฤษฎี การเปรียบเทียบเทคนิค วิธีการ เพื่อสรุปและกลั่นกรององค์ความรู้

3. การทดลอง โดยการนำองค์ความรู้ที่ผ่านการกลั่นกรองมาทำการทดลองใช้กับนักศึกษาและทดสอบผลถึงความรู้ความเข้าใจในเทคนิค วิธีการเพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาโดยมีคณาจารย์และผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำ

4. การสรุปและออกแบบ โดยนำข้อมูลที่ทำการวิเคราะห์มาสรุปเป็นแนวทางของการจัดการองค์ความรู้ รวมถึงการปรับปรุงหลังจากผ่านการทดสอบ โดยการถ่ายทอดเป็นรูปเล่มเอกสารเพื่อใช้ในการเผยแพร่องค์ความรู้ ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลที่จำเป็นสำหรับเทคนิคการเขียนภาพทัศนียภาพโดยการอ้างอิงจากภาพด้าน และรายละเอียดทางเทคนิค วิธีการ ขั้นตอนต่าง ๆ

ภาพที่1: กระบวนการจัดการองค์ความรู้
ที่มา: ชนัส คงหิรัญ(2563).

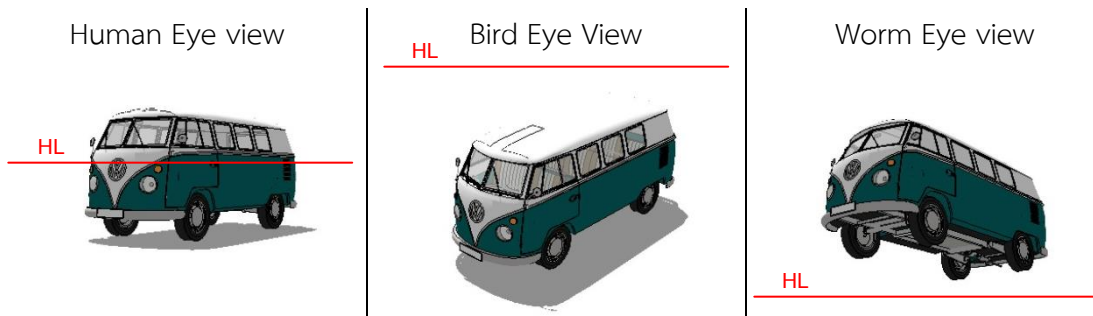
กระบวนการสร้างและแสวงหาความรู้

การเขียนภาพทัศนียภาพที่นิยมใช้ในงานสถาปัตยกรรมและการออกแบบนั้น มีชื่อเรียกตามลักษณะของการเขียนว่า การเขียนภาพทัศนียภาพเชิงเส้น (Linear Perspective) ซึ่งมีลักษณะเป็นภาพเขียนที่ถ่ายทอดโครงสร้างของภาพเป็นลายเส้นที่ชัดเจน เพื่อใช้ในการถ่ายทอดมุมมองที่เป็นสามมิติ แสดงถึงระยะทาง ความลึก ความกว้างและที่ว่างในเชิงพื้นที่ลงบนพื้นที่ระนาบสองมิติ (รัตนา สาลี, 2555) ซึ่งจะทำให้โครงสร้างของภาพที่ถูกถ่ายทอดออกมามีความถูกต้องใกล้เคียงความเป็นจริงที่ตาเห็นจากสภาพแวดล้อม รวมถึงวิธีในการรวบรวมองค์ความรู้ที่เกิดจากการสังสมประสบการณ์ในการทำงานของผู้ดำเนินโครงการ ตลอดจนวิธีการในการเขียนภาพทัศนียภาพ

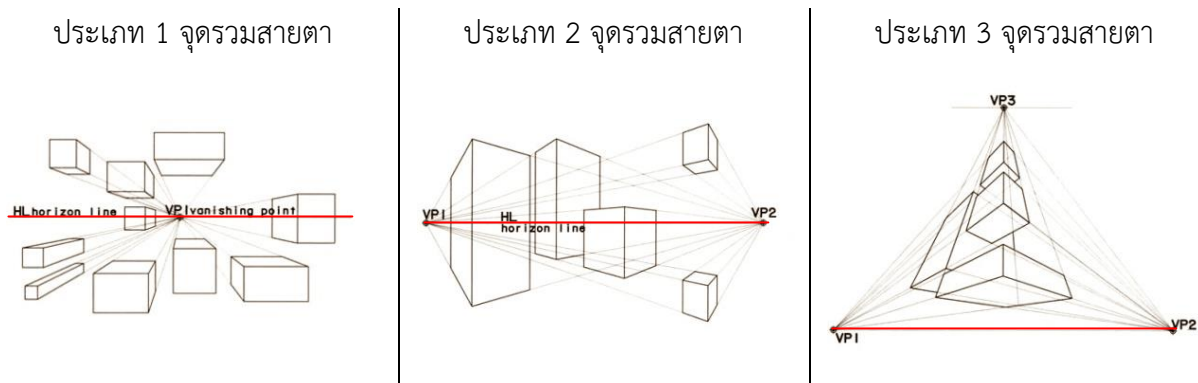
การจัดความรู้ให้เป็นระบบ

กระบวนการจัดการความรู้เรื่องเทคนิคการเขียนภาพทัศนียภาพโดยการอ้างอิงจากภาพด้าน ผู้เรียนต้องมีความเข้าใจอย่างเป็นระบบของหลักการ ซึ่งประกอบไปด้วย วิธีการ โครงสร้าง องค์ประกอบ หรือผลกระทบต่าง ๆ ในเชิงเทคนิค ที่ทำให้เกิดภาพทัศนียภาพเชิงเส้น หลักการอ้างอิงของเส้นต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการเกิดภาพทัศนียภาพ และผลกระทบต่อข้อกำหนดตำแหน่งและองศาต่าง ๆ ที่จะส่งผลต่อรูปแบบของภาพทัศนียภาพ รวมถึงเทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในการเขียนภาพทัศนียภาพเชิงเส้นดังนี้

ลักษณะมุมมองของภาพทัศนียภาพ แบ่งตามระดับความสูงทางสายตา มีชื่อและลักษณะของมุมมองดังนี้

ภาพที่ 3: ประเภทของมุมมองแบ่งตามระดับสายตา
ที่มา: ชนัส คงหิรัญ(2563).

ภาพที่ 4: ประเภทของมุมมองแบ่งตามลักษณะของจุดรวมสายตา
ที่มา: ชนัส คงหิรัญ(2563).

ส่วนประกอบในการเขียนทัศนียภาพเชิงเส้น ประกอบไปด้วยส่วนต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กันซึ่งส่งผลต่อภาพทัศนียภาพที่เกิดขึ้น ดังนี้

จุดมอง (STATION POINT) SP คือจุดมองไปยังวัตถุ เหมือนผู้เขียนภาพมองวัตถุที่อยู่ข้างหน้า การกำหนดตำแหน่งของจุดมองนั้น จะส่งผลต่อภาพรวมของภาพทัศนียภาพ ซึ่งมีข้อดีคือ ช่วยให้ผู้เขียนสามารถกำหนดขอบเขตและรูปแบบของภาพทัศนียภาพได้ตามความต้องการ

จุดรวมสายตา (VANISHING POINT) VP คือจุดที่เส้นทุกเส้นในโครงสร้างของภาพทัศนียภาพ ที่ตั้งตรงในแนวตั้งและปลายที่สุดของเส้นจะไปบรรจบรวม ณ จุดเดียวกัน ซึ่งเรียกว่าจุดรวมสายตา โดยจุดรวมสายตานี้จะมีความสัมพันธ์กับเส้นระดับสายตา (HORIZON LINE) คือจุดรวมสายตาจะต้องวางอยู่บนเส้นระดับสายตาทุกครั้ง และสำหรับการเขียนภาพทัศนียภาพแบบ 1 จุดรวมสายตานั้น จะต้องวางจุดรวมสายตาไว้บนเส้นระดับสายตาเท่านั้นและการปรับตำแหน่งของจุดรวมสายตา สามารถปรับเลื่อนไปทางซ้าย หรือทางขวาได้ ซึ่งจะส่งผลต่อการ

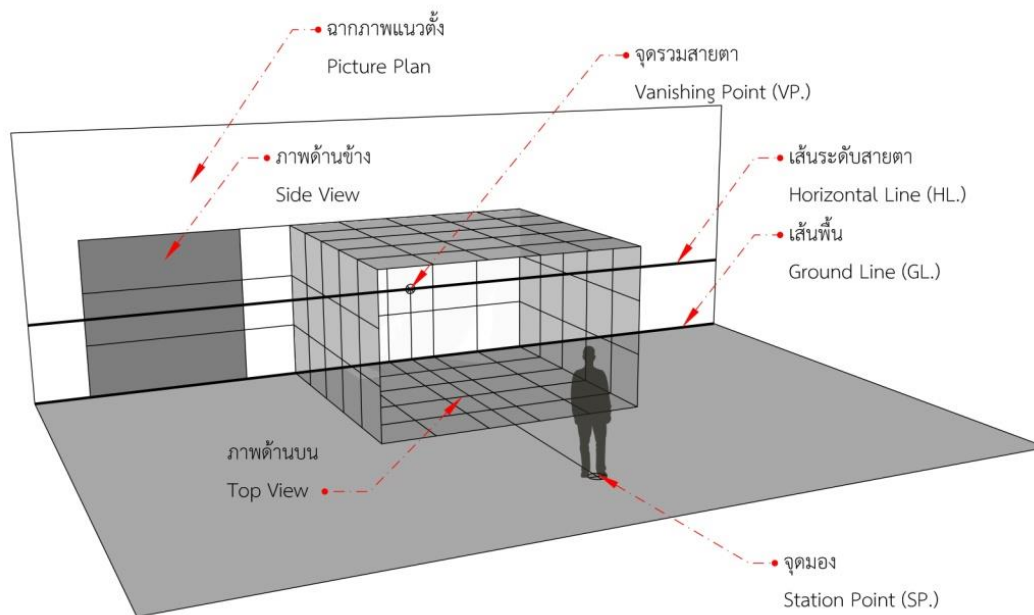
ปรากฏของภาพทัศนียภาพในลักษณะที่มีมุมมองเอียงไปทางด้านซ้าย หรือด้านขวา การปรับเลื่อนจุดรวมสายตาไปทางด้านใดด้านหนึ่งนั้น จำเป็นต้องวางให้สัมพันธ์กับตำแหน่งที่ตรงกับจุดมอง (STATION POINT) ในแนวตั้งเสมอ ดังนั้นในการกำหนดตำแหน่งของจุดมองในครั้งแรก ไม่ว่าจะเป็นการเลื่อนขึ้น ลง ซ้ายหรือขวา ย่อมส่งผลต่อภาพรวมของภาพทัศนียภาพที่จะปรากฏขึ้นทั้งสิ้น

เส้นระดับสายตา (HORIZON LINE) HL คือเส้นที่บอกถึงระดับความสูงของสายตา (EYE LEVEL) ที่มองขนานกับพื้นไปข้างหน้าจนไปถึงสิ้นสุดที่เส้นขอบฟ้า มีลักษณะเป็นเส้นแนวนอน เช่น เส้นขอบท้องฟ้าและพื้นน้ำทะเลที่มาบรรจบกัน ในการเขียนภาพทัศนียภาพจึงมักเรียกเส้นดังกล่าวว่าเส้นระดับสายตา

เส้นระดับพื้น (GROUND LINE) GL คือเส้นที่แสดงแนวระดับพื้น ใช้เพื่ออ้างอิงระดับต่ำสุดของวัตถุ หรือส่วนที่วัตถุวางอยู่บนพื้น เมื่อเส้นที่เริ่มจากจุดมองวิ่งผ่านจุดตัดมุมของภาพด้านบนและบรรจบที่เส้นแผ่นระนาบพื้น (PICTURE PLAN) เกิดเป็นจุดตัดและลากตรงขึ้นด้านบนในแนวตั้งตรงมาตัดกับเส้นระดับพื้นจะทำให้เกิดจุดตัดบนเส้นระดับพื้น และใช้เป็นจุดอ้างอิงในการสร้างเส้นจากจุดรวมสายตาผ่านจุดตัดดังกล่าว จะทำให้เกิดลักษณะของเส้นที่พุ่งในแนวลึก สร้างมิติความตื้นและลึกของภาพทัศนียภาพในระดับพื้นที่ด้านล่างของวัตถุ

เส้นระนาบพื้น (PICTURE PLAN) PP คือเส้นที่แสดงแผ่นระนาบที่จะเขียนภาพทัศนียภาพและเป็นเส้นที่ใช้สำหรับการอ้างอิงขนาดโดยรวมของภาพทัศนียภาพ โดยการลากเส้นจากจุดมองผ่านจุดตัดที่มุมด้านล่างของภาพด้านบนหรือแปลนมาบรรจบบนเส้นแผ่นระนาบพื้นเกิดเป็นจุดตัดและลากตรงขึ้นด้านบนในแนวตั้ง

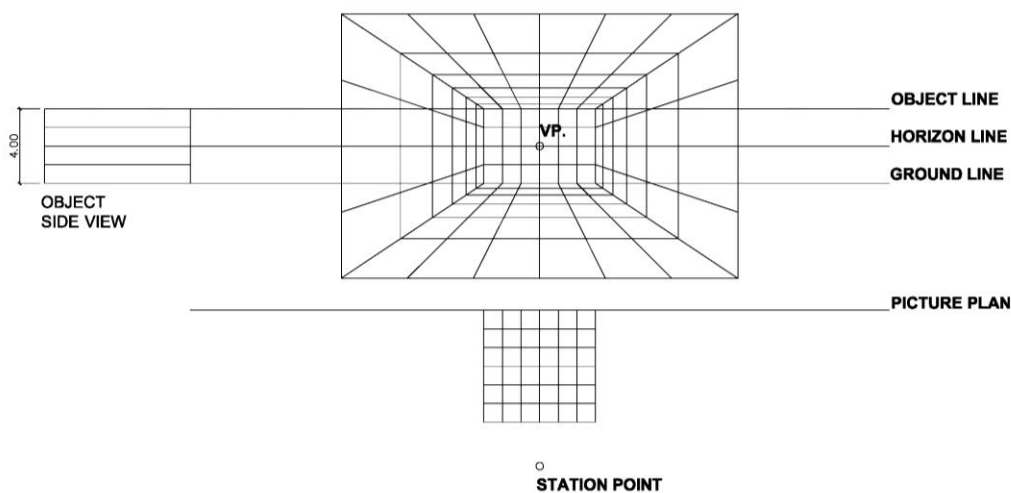
เส้นจินตภาพวัตถุ (IMAGE LINE) คือเส้นที่ใช้ในการอ้างอิงจากจุดต่าง ๆ เพื่อทำให้เกิดโครงสร้างของภาพทัศนียภาพแต่ไม่ใช่เส้นที่มีอยู่จริง โดยที่เส้นจะเริ่มจากจุดมองวิ่งผ่านจุดตัดมุมของภาพด้านบนและบรรจบที่เส้นแผ่นระนาบพื้น (PICTURE PLAN) เกิดเป็นจุดตัดและลากตรงขึ้นด้านบนในแนวตั้งตรง เพื่อแสดงขนาดโดยรวมของภาพทัศนียภาพ หรือวิ่งจากจุดมองผ่านจุดตัดมุมต่าง ๆ ของภาพด้านบนหรือแปลนมาบรรจบที่เส้นแผ่นระนาบพื้น เกิดเป็นจุดตัดและลากตรงขึ้นด้านบนในแนวตั้งตรงมาตัดกับเส้นระดับพื้นจะทำให้เกิดจุดตัดบนเส้นระดับพื้น เพื่อแสดงรายละเอียดต่าง ๆ ของภาพด้านบนหรือแปลนลงในภาพทัศนียภาพ

ภาพที่ 5: ส่วนประกอบในการเขียนภาพทัศนียภาพโดยการอ้างอิงจากภาพด้าน
ที่มา: ชนัส คงหิรัญ (2563).

กระบวนการประมวลและกลั่นกรองความรู้ด้านการเขียนภาพทัศนียภาพแบบอ้างอิงจากภาพด้าน

กระบวนการในการกลั่นกรององค์ความรู้ โดยดำเนินการรวบรวมข้อมูลและจัดเรียงเนื้อหาของส่วนประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเทคนิคในการปรับแต่งต่าง ๆ เพื่อให้ได้หลักการ วิธีการและเทคนิคในการเขียนภาพทัศนียภาพซึ่งถูกเรียบเรียงและพัฒนาออกมาเป็นรูปแบบของเอกสาร โดยได้ทำการทดสอบองค์ความรู้โดยการคัดเลือกนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างในชั้นปีที่ 1 ของสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน และให้นักศึกษาได้ทำการศึกษารายละเอียดด้วยตนเองจากเอกสารความรู้ดังกล่าว แล้วจึงทำการทดลองเขียนภาพทัศนียภาพโดยใช้หลักการ เทคนิคและวิธีการจากองค์ความรู้ที่ได้ทำการศึกษา ซึ่งในกระบวนการของการประมวลผลขององค์ความรู้ นั้น ผู้จัดทำได้ใช้วิธีในการทดสอบแบบก่อนการศึกษารายละเอียดและการทดสอบหลังจากที่ได้ศึกษารายละเอียด เพื่อวัดความรู้ทางด้านเทคนิคการเขียนภาพทัศนียภาพที่เพิ่มของผู้เข้ารับการทดสอบ เพื่อศึกษาความรู้ที่เพิ่มขึ้นของนักศึกษาผ่านแบบทดสอบโดยใช้องค์ความรู้ดังกล่าว

ภาพที่ 6: *One Point Perspective*

ที่มา: ชนัส คงทริฎ(2563).

การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้

ผู้จัดทำได้สรุปองค์ความรู้ด้านการเขียนภาพทัศนียภาพแบบอ้างอิงจากภาพด้านออกมาในรูปแบบของเอกสารความรู้ และจัดทำเป็นรูปแบบของไฟล์ภาพขั้นตอนการปฏิบัติโดยทำการเผยแพร่องค์ความรู้ ดังนี้

1. ช่องทาง Facebook สาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน คณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยรูปแบบไฟล์ภาพขั้นตอนการปฏิบัติงานโดยใช้หลักการจากองค์ความรู้ที่ได้ ซึ่งการแบ่งปันหรือเผยแพร่ผ่านทางดังกล่าวสามารถแสดงความคิดเห็นกลับมายังคณะผู้จัดทำได้

2. เอกสารความรู้และหนังสือ โดยการใช้องค์ความรู้ที่ได้นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการเขียนแบบเบื้องต้น

การเข้าถึงความรู้

การเข้าถึงองค์ความรู้ทางด้านเทคนิคการเขียนภาพทัศนียภาพโดยการอ้างอิงจากภาพด้าน ถูกกำหนดขึ้นเป็น 3 แนวทาง ดังนี้

1. การเข้าถึงองค์ความรู้โดยผ่านการอบรมและกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจะบรรจุองค์ความรู้เป็นเนื้อหาในการเรียนการสอนของรายวิชาการเขียนแบบเบื้องต้น รวมถึงการใช้เป็นสื่อในการจัดอบรมในกิจกรรมการปรับพื้นฐานการเรียนรู้ของนักศึกษาใหม่ โดยในกิจกรรมการอบรมและกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องลงมือปฏิบัติงานเขียนภาพทัศนียภาพแบบอ้างอิงจากภาพด้าน

ภายหลังจากการได้ศึกษาองค์ความรู้แล้ว ซึ่งผลงานจากผู้เรียนจะเป็นตัวชี้วัดคุณภาพขององค์ความรู้ที่ได้จัดทำขึ้น

2. การเข้าถึงองค์ความรู้โดยผ่านการศึกษาจากเอกสารความรู้ ซึ่งจัดทำในรูปแบบหนังสือและบรรจุไว้ในห้องสมุดภาควิชาออกแบบ รวมถึงการแบ่งปันไปยังห้องสมุดต่าง ๆ เพื่อสะดวกต่อนักศึกษาและผู้สนใจสามารถศึกษานอกเวลาได้ด้วยตัวเอง

3. การเข้าถึงองค์ความรู้โดยการเผยแพร่ผ่านช่องทางสื่อออนไลน์ เว็บไซต์ ในรูปแบบของไฟล์ภาพขั้นตอนการปฏิบัติและหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเป็นการเผยแพร่องค์ความรู้ได้อย่างทั่วถึงและสะดวกต่อผู้สนใจในการศึกษาด้วยตัวเอง

การเรียนรู้

องค์ความรู้ด้านการเขียนภาพทัศนียภาพแบบอ้างอิงจากภาพด้านได้ถูกนำมาใช้ในโครงการอบรมเพื่อการปรับพื้นฐานนักศึกษาสาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายใน เพื่อให้นักศึกษาได้มีความรู้ความเข้าใจในหลักการและขั้นตอนของการเขียนภาพทัศนียภาพแบบอ้างอิงจากภาพด้าน ซึ่งเป็นองค์ความรู้พื้นฐานที่สำคัญของการเรียนการสอนทางด้านสถาปัตยกรรมและการออกแบบ ตลอดจนผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ในรายวิชาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้การทดสอบแบบลงมือปฏิบัติทั้งก่อนและหลังการอบรม ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนทดสอบโดยให้นักศึกษาเขียนภาพทัศนียภาพตามโจทย์ที่กำหนดให้ โดยใช้ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาที่มีก่อนการเข้ารับการอบรม

2. ขั้นตอนการอบรมโดยมีอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้บรรยายองค์ความรู้ โดยการใช้เอกสารความรู้และไฟล์เอกสารเพื่อเผยแพร่

3. ขั้นตอนทดสอบโดยให้นักศึกษาเขียนภาพทัศนียภาพตามโจทย์ที่กำหนดให้ โดยใช้ความรู้ความเข้าใจหลังเข้ารับการอบรม

4. ขั้นตอนการวิพากษ์ผลงานโดยคณะกรรมการจัดทำองค์ความรู้

5. ขั้นตอนการรวบรวมข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อประเมินองค์ความรู้และเก็บเป็นข้อมูลในการปรับปรุง

สรุปและอภิปรายผลการดำเนินงาน

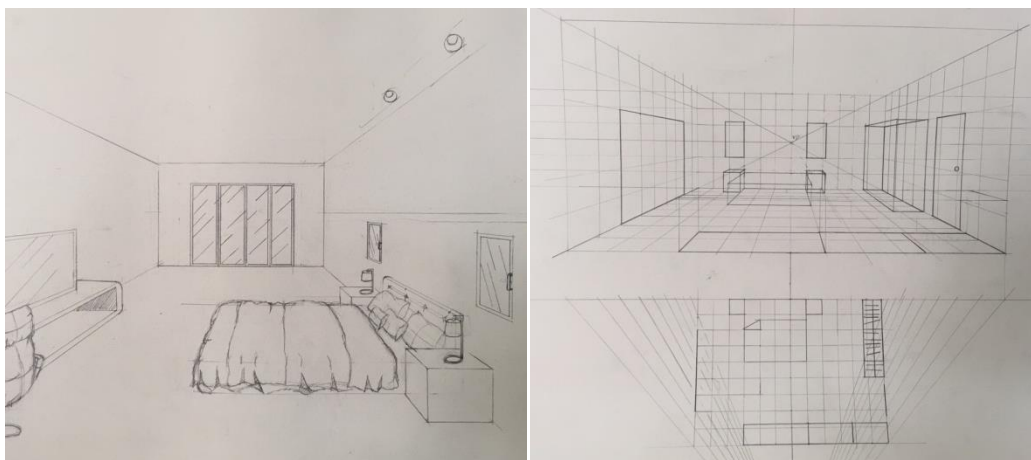
ผลการดำเนินงาน

องค์ความรู้และลักษณะของการเขียนภาพทัศนียภาพโดยการอ้างอิงจากภาพด้าน เป็นเทคนิคการเขียนภาพภาพโดยอาศัยความรู้ความเข้าใจใน 3 ด้าน คือ ด้านหลักการ ด้านเทคนิค และด้านวิธีการ ที่เกิดจากการจัดการองค์ความรู้และนำมาใช้ในการเรียนการสอนในรายวิชาพื้นฐานทางด้านสถาปัตยกรรมและการออกแบบ

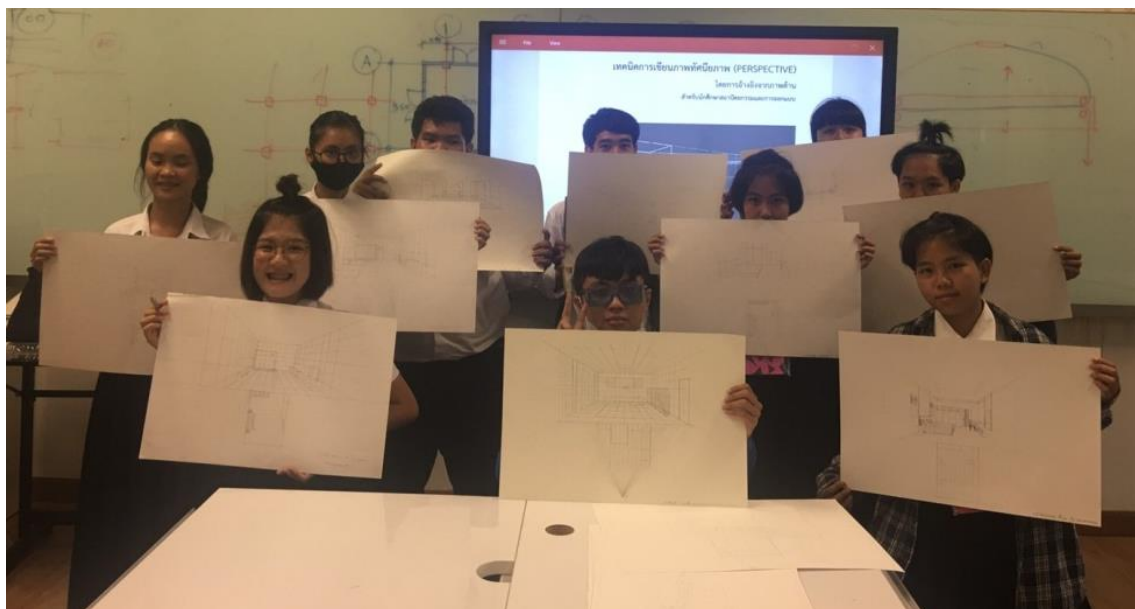
อภิปรายผลการดำเนินงาน

จากการทดสอบองค์ความรู้โดยการวัดจากความเข้าใจของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างพบว่า นักศึกษาสามารถใช้อองค์ความรู้ในการปฏิบัติงานเขียนภาพทัศนียภาพภายในตามโจทย์ของแบบทดสอบที่กำหนดให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถกำหนดขนาดและตำแหน่งของวัตถุ รวมถึงการกำหนดระยะในการจัดวางวัตถุต่าง ๆ ให้เป็นไปตามโจทย์ที่กำหนด แต่ยังมีปัญหาในขั้นตอนของการเขียนรายละเอียดต่าง ๆ ของวัตถุ ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ปัญหาดังกล่าวแล้วพบว่า องค์ความรู้ดังกล่าวช่วยให้ผู้เรียนสามารถกำหนดองค์ประกอบต่าง ๆ ของภาพทัศนียภาพ เช่น ขนาด ตำแหน่ง ระยะและมิติของภาพได้ แต่ปัญหาในส่วนของเขียนรายละเอียดของวัตถุต่าง ๆ นั้น เป็นปัญหาที่มาจากพื้นฐานและทักษะในการวาดเส้นที่นักศึกษาต้องฝึกฝนและพัฒนาฝีมือของตนเองต่อไป อย่างไรก็ตาม จากการสังเกตขั้นตอนในการปฏิบัติงานของนักศึกษพบว่า นักศึกษาบางส่วนยังมีความสับสนในขั้นตอนของการเริ่มต้นในการเขียนภาพทัศนียภาพ ส่งผลให้การดำเนินงานเกิดความล่าช้าเนื่องจากองค์ความรู้ดังกล่าวมีวิธีและขั้นตอนที่ซับซ้อน ซึ่งองค์ความรู้ดังกล่าวจะช่วยทำให้นักศึกษาสามารถเขียนภาพทัศนียภาพได้รวดเร็วยิ่งขึ้นถ้าหากนักศึกษามีความเข้าใจในขั้นตอนและวิธีการอย่างชัดเจน

ภาพที่ 7: ภาพผลงานก่อนและหลังการทดสอบองค์ความรู้

ที่มา: ชนัส คงหิรัญ(2563).

ภาพที่ 8: การทดสอบองค์ความรู้
ที่มา: ชนัส คงศิริภู(2563).

ข้อเสนอแนะ

แม้องค์ความรู้เรื่องการเขียนภาพทัศนียภาพอาจไม่ใช่เรื่องใหม่ หากแต่ผู้จัดทำได้นำมาปรับปรุง ทำให้เกิดเทคนิคและใช้วิธีการในการนำเสนอโดยผสมผสานความรู้จากการศึกษาค้นคว้าและการทดลองด้วยตนเอง ตลอดจนการสั่งสมประสบการณ์จากการทำงาน และกลั่นกรองออกมาเป็นองค์ความรู้เรื่องเทคนิคการเขียนภาพทัศนียภาพโดยอ้างอิงจากภาพด้าน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในหลักการ วิธีการ และเทคนิคได้ง่ายขึ้น อีกทั้งยังเป็นวิธีที่ช่วยในการกำหนดภาพรวมความต้องการของผู้เขียนที่เป็นมือใหม่ได้ง่ายขึ้นรวมถึงการทำให้ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาสู่การเขียนภาพทัศนียภาพทางด้านสถาปัตยกรรมและการออกแบบที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้นต่อไป

ดังนั้นนอกจากผู้เรียนจะได้รับความรู้เรื่องเทคนิคการเขียนภาพทัศนียภาพแบบอ้างอิงภาพด้านนี้แล้ว ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเขียนภาพทัศนียภาพอย่างถูกต้องและมีความแม่นยำในเรื่องของมิติ ขนาด สัดส่วน ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการเขียนภาพทัศนียภาพ และเมื่อผู้เรียนฝึกฝนจนมีความเข้าใจในหลักการ วิธีการ และสามารถเขียนภาพทัศนียภาพได้แล้วนั้น สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ต้องฝึกฝนคือ ทักษะการวาดเส้นซึ่งเป็นทักษะสำคัญที่จะนำมาประยุกต์ใช้กับการเขียนภาพทัศนียภาพและทำให้ผลงานมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

ชวลิต ดาบแก้ว. (2549). *การเขียนภาพ PERSPECTIVE (ทัศนียวิทยา)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

นัฐประชา หงษ์สุวรรณ. (2560). *การเขียนแบบทัศนียภาพพื้นฐานการเขียนแบบ (ฉบับปรับปรุง)*. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์ วาดศิลป์ บจก.

รัตนา สาลี. (2555). *ชีวิตในมิติคู่ขนาน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อรรณพ พลชนะ. (2561). พัฒนาการของงานเขียนทัศนียภาพกับคุณภาพการสื่อสาร แนวคิดงานออกแบบ. *วารสารวิชาการ ออกแบบสภาพแวดล้อม*, 2, 131-147.

Chris Grimley, and Mimi Love. (2013). *The Interior Design Reference Specification Book Everything Interior Designers Need to Know Every Day*. Beverly, Massachusetts: Rockport Publisher, 2013.

Francis D.K.Ching, (1943). *Architectural Graphics Fourth Edition*. New York: John Wiley & Sons, Inc, 2003.

McMorrough, J. (2013). *The Architecture Reference Specification Book Everything Architects Need to Know Every Day*. Beverly, Massachusetts: Rockport Publisher, 2013.